

Posudek Bakalářské práce Dominiky Bůžkové Čtenářské překážky. Český snář a dotazník

Bakalářská práce Dominiky Bůžkové se obrací ke dvěma klíčovými knihám 70. let 20. století Vaculíkovu *Českému snáři* a Grušovu *Dotazníku*. Její pohled je pozoruhodný, poskytuje optiku porozumění současného mladého čtenáře. Specifický důraz na čtenářské zážitky a různé typy neočekávaných čtenářských překážek přináší neobvyklou svěžest.

Metodologicky Dominika Bůžková vychází ze dvou prací z Ecovy vtipné a inspirativní sémiotické instrukce vydané v podobě *Šesti procházek literárními lesy* a knihou *Jak nepsat hru* Waltera Kerra, který jiskrně obhajuje právo na autorské nástrahy, pastě a léčky jako jeden z rysů beletrie (v jeho případě však nikoliv románu, ale hlavně dramatu), neboť beletrie má být čtenářsky a divácky přece jen atraktivní. Takto vybavena se studentka vydala do lesů *Dotazníku* a *Českého snáře*. Lesy jsou to zjevně hluboké a neprostupné.

Způsoby tázání studentky mají výpovědní hodnotu tam, kde zaznamenává kriticky, co překážky, které jsou jí kladeny, znamenají, kdy je sama interpretuje v souvislostech románů. Některé její otázky jsou naivní, ale pro čtenáře mohou být dobrodružné proto, že nechtěně poskytují právě vhled do čtení mladého čtenáře. Některé otázky jsou poněkud zbytečné, neboť nic nepřináší k orientaci v textu, k pochopení smyslu cesty romány.

Autorčino překonávání překážek čtení by bylo také zajímavé v perspektivě jiných, „informovaných“ čtenářů – tedy kritiků. Škoda, že studentka tuto možnost nevyužila.

V bakalářské práci chybí v podstatě závěr. Je dobře, že si studentka uvědomuje, co je obtížného na čtení románů, jak docilují oba autoři vtipu svého vyprávění, ale možná, že její výběr Grušova *Dotazníku* a Vaculíkova *Českého snáře* měl nějaký skutečně vnitřní důvod a jejich komparace má smysl právě tehdy, pokud sledujeme překážky, které staví čtenáři. Myslím, že z práce samotné to lze implicitně vyčíst, Dominika Bůžková však žádnou nápovědu nenabízí.

Práce není příliš dlouhá, ba dokonce myslím, že je krátká, snad by ji pomohlo ještě rozvíjení dalšími směry. Například bych se chtěla studentky zeptat, zda mezi překážkami, které ji nastavily oba romány, nenalezla také překážky genderové, neboť se obou setkáváme také se zajímavým jednáním a chováním mužů a žen a interpretací tohoto jednání charakteristickou pro 70. léta.

Práce je psána kultivovaným jazykem, studentka správně cituje, je schopna si poradit se svými dvěma metodologickými oporami. To není mnoho, ale lze konstatovat, že se s nimi pracuje dobře.

Práci po zvážení doporučuji k obhajobě a navrhuji známku dobře.

Libuše Heczková

V Praze 4. 6. 2017